

"Hoop"

Je hebt tijden dat je heel inspiratievol bent om te schrijven. De letters vliegen onder je vingers vandaan en er ontstaat een volgend verhaal of gedicht.

Je hebt ook tijden, dat je vingers als stokjes, lamgelegd zijn.

Ze ontvangen duizend en een signalen uit het gevoel, uit je denken en er staat een levensgroot writtingsblock voor je.

Je probeert dit Block op allerlei manieren weg te duwen, maar het blijft daar staan, daar waar je zo graag wilt schrijven.

Toch maar proberen en er komen vlagen van eenzaamheid, gekwetsbaarheid, angst en ongelof naar boven, maar je krijgt dit niet, via je vingers op het beeldscherm.

De zon in mij wankelt, gaat uit en aan. Maar ik weet dat deze uiteindelijk weer gaat schijnen, maar dit heeft zijn tijd nodig.

Er rest mij nu niets anders, dan afleiding te zoeken en te wachten.

Wachten op inspiratie, wachten totdat ik weer in staat ben, om voluit te kunnen schrijven.

Mijn hoop is gericht op de lente. Waarin alles weer gaat groeien en bloeien.

Ik wil mij hier aan vast klampen, om van daar uit, mijn groei en bloei voort te zetten in mijn schrijven.

© januari 2010, Zonlicht, BasicPublishing.nl